
Temporada 98-99: acabarà l'exili pel Liceu?

Enguany, Barcelona coneixerà la nova imatge externa del remodelat Liceu, ja que està previst que finalitzin les obres de les façanes del teatre.

MARIA GORGUES

Els pròxims dotze mesos seran crucials per a la història del Liceu. La data somniada d'obertura del nou teatre amb una òpera representada depèn, en bona mesura, de la marxa dels treballs al llarg del 1998. Per a l'edifici és un any cabdal ja que s'acabaran les façanes (carrer Sant Pau, Rambla i carrer Unió) i les cobertes. Enguany, els vianants de la Rambla tin-

dran consciència, per primer cop, de l'edifici en tot el seu volum. La imatge exterior del teatre serà la definitiva i, com diuen els arquitectes, el Liceu tindrà ja la seva pell. Al cantó de la Rambla es veurà la relació de l'edifici modern amb la façana històrica. També s'haurà enllestit, a la cantonada amb el carrer Unió, la galeria-mirador que és l'element identificatiu del nou edifici des de la Rambla i el carrer de Ferran. A la façana del carrer de Sant Pau ja hi haurà la gran entrada que connectarà

ANTONI BOFILL

MANOLO LAGUILLO

MANOLO LAGUILLO

MANOLO LAGUILLO

amb l'es-pai general i que *injectarà* vida al Liceu: un bon exemple de la filosofia del projecte de reconstrucció que, respectant-ne l'essència, s'ha plantejat un teatre més obert. Aquest aspecte d'obra enllestida per fora anirà acompanyat d'una activitat febril a l'interior ja que, a més dels acabats i els retocs de l'última fase, encara es treballarà en les múltiples instal·lacions. Tot i que el Liceu no aixecarà el teló el 1998, la part amb què s'identifica el teatre, és a dir, la sala, serà acabada. Abans de final d'any hom podrà contemplar la rèplica de l'espai que tants elogis va merèixer quant a bellesa, a proporcions i a acústica. La nova versió tindrà un aspecte molt semblant però haurà guanyat confort, qualitat sonora i seguretat.

En els pròxims dotze mesos també començarà la restauració dels espais que van sobreviure al foc: el vestíbul de la

Rambla, l'escalinata i la sala de descans coneguda com el Saló dels Miralls.

Però possiblement, el tram més delicat dels treballs de 1998 serà la instal·lació de la maquinària escènica. Una moderna i complexa dotació tècnica que equipa l'escenari superior (*up stage*) i l'inferior (*down stage*). La "cirereta" d'aquest muntatge serà la instal·lació del sistema informàtic que coordinarà i controlarà la maquinària superior i inferior. Després, s'obre el gran interrogant del temps per al rodatge tècnic i la posada a punt de

ANTONI BOFILL

les instal·lacions. Aquest període marcarà el calendari per a l'estrena de la primera òpera, és a dir, del muntatge que estrenarà el complex equipament tècnic del Liceu del 2000. La intenció de la direcció és que la temporada 98-99 comenci, com ja és planificat, al Palau de la Música i que acabi al nou teatre, però les raons tècniques al·ludides possiblement faran que es finalitzi al Victòria. Aquesta és una de les variables que expliquen per què la segona meitat de la temporada 98-99 encara està en *stand by*, o sigui, en espera. En qualsevol cas la primera temporada del Liceu que marcarà el "retorn a casa" començarà l'Onze de Setembre vinent al Palau de la Música amb *Salomé* de Richard Strauss, dirigida per Peter Schneider. El dia 15 de novembre del 1998 s'estrenarà *La Vierge* de Jules Massenet amb Montserrat Caballé i, el 27 de desembre, Antoni Ros-Marbà dirigirà *Parsifal* de Wagner. Totes tres òperes seran en versió concert. Abans, dintre de la temporada 97-98, s'hauran vist dues noves produccions del Liceu representades al Victòria: *L'elisir d'amore* de Donizetti i *Ievgueni Oneguïu* de Txaiovski. Però, potser la millor notícia de la temporada 97-98, oficialment l'última a l'exili, serà el retorn de la dansa, al juny, amb *Giselle* i les *Variacions Goldberg* de la mà del Ballet de Zuric.

